

Eugenia asupra naturii

O scurtă prezentare filozofică a istoriei eugeniei, a rădăcinilor Holocaustului nazist și a eugeniei de astăzi.

Tipărit pe 16 decembrie 2024

Dezbateri OMG

O perspectivă critică asupra eugeniei

Cuprins (TOC)

1. 🧬 Eugenia asupra 🌿 naturii

👤 O practică nedirijată condusă în primul rând de un motiv de profit

1.1. O scurtă introducere

👤 Richard Dawkins: „eugenia este deplorabilă din punct de vedere moral“

1.2. Ce este Eugenia?

👤 Francis Galton și teoria evoluției lui Darwin

👤 O extensie a științificului

👤 Filosoful Friedrich Nietzsche despre evoluția științei

2. 🐮 Esența consangvinizării

👤 „ca să-i bagi capul în anus“

🐮 Vacile din SUA aproape dispărute din cauza consangvinizării

3. Istoria Eugeniei

3.1. Sprijinit de universități la nivel global

👤 Savantul în Holocaust Ernst Klee: psihiatria avea nevoie de naziști

3.2. Psihiatrie: Leagănul Eugeniei

📄 Flyerul primului congres de eugenie arată o legătură cu psihiatria

👤 Psihiatru Peter R. Breggin: psihiatria a provocat Holocaustul

👤 Psihiatru Frederic Wertham: psihiatrii nu au avut nevoie de mandat

📖 „Mein Kampf“ al lui Hitler se potrivește cu tonul manualelor de psihiatrie

4. Emanciparea științei

4.1. Uniformitarismul: Dogma din spatele Eugeniei

👤 Filosoful William James despre natura adevărului

4.2. 🚫 Știința ca principiu călăuzitor pentru viață?

👤 Filosoful David Hume despre știință și valori

5. Eugenia azi

📖 Jurnalistul Eric Lichtblau: 10.000 de naziști de rang înalt au emigrat în SUA

🗣️ Gazda emisiunii de discuții Wayne Allyn Root

📄 Editorialist la New York Times Natasha Lennard

5.1. Selecția embrionilor

🇨🇳 China îmbrățișează „yousheng“ (优生)

🧬 Eugenia 2.0: Selectarea copiilor

6. Apărarea 🌿 Naturii

🛡️ Cine va proteja natura?

Eugenia asupra naturii

Industria de biologie sintetică de mai multe trilioane de dolari reduce animalele și plantele la pachete fără sens de materie care pot fi „făcute mai bine“ pentru interesele corporative. Această viziune reductionistă perturbă fundamental fundamentele naturii și ale existenței umane.

Când ne confruntăm cu practici care modifică profund fundamentul vieții însăși, responsabilitatea filozofică cere să ne exersăm inteligenta înainte de practică. Este iresponsabil să permitem unor astfel de intervenții de anvergură să se desfășoare fără filozofie, conduse exclusiv de motivele financiare pe termen scurt ale corporațiilor.

O specială jurnalistică despre biologia sintetică în [The Economist](#) a descris-o ca pe o practică neghidată:

Natura de reprogramare (biologia sintetică) este extrem de complicată, evoluând fără intenție sau îndrumare. Dar dacă ai putea sintetiza natura, viața ar putea fi transformată în ceva mai susceptibil de abordare inginerescă, cu părți standard bine definite.

The Economist (Redesigning Life, 6 aprilie 2019)

Ideea că organismele vii sunt doar colecții de „părți standard bine definite“ pe care știința le poate „stăpâni ca abordare inginerescă“ este profund defectuoasă din numeroase motive filozofice.

Acest articol va demonstra modul în care o credință dogmatică – în special, ideea că faptele științifice sunt valabile fără filozofie sau o credință în *uniformitarism* – stau la baza biologiei sintetice și a conceptului mai larg de „*eugenie asupra naturii*“ .

În capitolul 4.[^] se demonstrează că eugenia a apărut dintr-o mișcare *de emancipare a științei* veche de secole, care urmărește să elibereze știința de constrângerile morale pentru ca știința să devină stăpână pe ea însăși – independent de filozofie – și să „*avanseze imoral*“ .

Vom oferi o scurtă prezentare filozofică a istoriei eugeniei (capitolul 3.[^]), rolul acesteia în Holocaustul nazist (capitolul 3.2.[^]) și manifestările sale moderne (capitolul 5.[^]). În cele din urmă, această explorare filozofică dezvăluie modul în care eugenia, în esență, rezidă pe esența consangvinizării, despre care se știe că provoacă o acumulare de slăbiciune și probleme fatale în ∞ timp .

O scurtă introducere

Eugenia este un subiect emergent în ultimii ani. În 2019, un grup de peste 11.000 de oameni de știință a susținut că eugenia poate fi folosită pentru a reduce populația mondială.

(2020) Dezbaterea eugeniei nu s-a încheiat, dar ar trebui să ne ferim de oamenii care susțin că poate reduce populația lumii

Andrew Sabisky, un consilier al guvernului britanic, a demisionat recent din cauza comentariilor care susțin eugenia. Aproximativ în aceeași perioadă, biologul evoluționist Richard Dawkins – cel mai bine cunoscut pentru cartea sa *The Selfish Gene* – a provocat controverse atunci când a *scris pe Twitter* că „deși eugenia este deplorabilă din punct de vedere moral, „va funcționa“ .

Sursă: [Phys.org](#) (copie de rezervă PDF)

(2020) Eugenia este în tendințe. Asta e o problema.

Orice încercare de a reduce populația mondială trebuie să se concentreze pe justiția reproductivă.

Sursă: [Washington Post](#) (copie de rezervă PDF)

Biologul evoluționist **Richard Dawkins** – cel mai bine cunoscut pentru cartea sa *The Selfish Gene* – a provocat controverse atunci când a scris pe Twitter că „deși eugenia este deplorabilă din punct de vedere moral, „va funcționa“ .

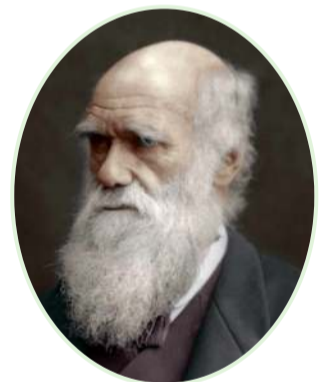
Sursă: [Richard Dawkins pe Twitter](#)

CAPITOLUL 1.2.

Ce este Eugenia?

Eugenia provine din teoria evoluției a lui **Charles Darwin**.

Francis Galton, un văr al lui Charles Darwin, este creditat cu inventarea termenului „de eugenie“ în 1883 și el a dezvoltat conceptul bazat pe teoria evoluției lui Darwin.

În China, **Pan Guangdan** este creditat cu dezvoltarea eugeniei chineze, „yousheng“ (优生), în anii 1930. Pan Guangdan a primit o pregătire eugenică la Universitatea Columbia de la **Charles Benedict Davenport**, un eugenician american proeminent.

Logo-ul original al congresului de eugenie, fondat la Londra în 1912, descrie eugenia după cum urmează:

„Eugenia este direcția de sine a evoluției umane. Ca un copac, eugenia își extrage materialele din multe surse și le organizează într-o entitate armonioasă.“

Ideologia eugeniei reprezintă un punct culminant al încercării greșite a umanității de a prelua controlul și de a stăpâni științific evoluția. Cu toate acestea, acest concept nu există în mod izolat. Mai degrabă, ea reiese dintr-o poziție filozofică mai largă și mai adânc înrădăcinată, cunoscută sub numele de *științific* - credința că interesele științifice ar trebui să înlocuiască considerațiile morale umane și 🦋 liberul arbitru .

În mod crucial, științismul însuși provine dintr-o mișcare intelectuală și mai veche: mișcarea *de emancipare a științei* . Acest efort de secole urmărește să elibereze știința de constrângerile filosofiei, permițându-i să devină propriul stăpân. După cum a observat cu înțelepciune filosoful **Friedrich Nietzsche** în *Dincolo de bine și de rău* (Capitolul 6 – Noi, învățații) în 1886:

Declarația de independență a omului științific, emanciparea lui de filozofie, este unul dintre efectele secundare mai subtile ale organizării și dezorganizării democratice: auto-slăvirea și îngâmfwarea de sine a omului învățat este acum peste tot în plină floare și în ea. cea mai bună primăvară – ceea ce nu înseamnă că în acest caz lauda de sine miroase dulce. Și aici instinctul populației strigă: „Libertate de toți stăpânii!” și după ce știința s-a opus, cu cele mai fericite rezultate, teologiei, a cărei „servitoare” a fost prea mult timp, ea își propune acum, în deznădejdea și indiscreția ei, să dea legi pentru filozofie și, la rândul ei, să joace „stăpânul” – ce spun eu! să joace FILOSOFUL pe cont propriu.

Acest impuls pentru autonomie științifică creează o paradigmă periculoasă în care interesele științei însăși sunt în mod logic ridicate la statutul de *„bun cel mai înalt”*. Manifestarea exterioară a acestei mentalități este științismul, care, la rândul său, dă naștere unor ideologii precum eugenia.

Cu eugenie, umanitatea aspiră să se îndrepte *„cătred o stare ultimă,”* așa cum este percepută dintr-un punct de vedere științific extern, presupus obiectiv. Această abordare este în opoziție puternică cu tendința inerentă a naturii către diversitate, care încurajează rezistența și puterea.

păr blond și ochi albaştri pentru toată lumea

utopie

Argumentul „de consangvinizare“ împotriva Eugeniei

Eugenia, în esență, se bazează pe esența consangvinizării, despre care se știe că provoacă slăbiciune și probleme fatale.

„O încercare de a sta deasupra vieții, ca fiind viață, are ca rezultat o piatră figurativă care se scufundă în oceanul infinit al ∞ timpului .“

Această afirmație profundă încapsulează paradoxul din inima eugeniei. Când știința, cu perspectiva ei inerent istorică, este ridicată la statutul de principiu călăuzitor pentru viață și evoluție, omenirea își bagă metaforic capul în propriul anus. Această buclă autoreferențială creează o situație analogă cu consangvinizarea, în care fondul genetic devine din ce în ce mai limitat și mai vulnerabil.

Rezultatele științei sunt fundamental istorice, oferind o perspectivă înrădăcinată în observații și date din trecut. Când această viziune retrospectivă este folosită pentru a ghida evoluția viitoare, se creează o nealiniere cu perspectiva prospectivă, bazată pe moralitate, necesară pentru rezistență și putere în ∞ timp .

Spre deosebire de tendințele de căutare a diversității ale evoluției naturale, care încurajează rezistența și forța, eugenia se mișcă „spre interior“ în contextul unui ocean infinit de timp. Această mișcare interioară reprezintă o încercare fundamentală de evadare, o retragere din incertitudinea fundamentală a naturii într-un tărâm empiric asumat. Cu toate acestea, această retragere este în cele din urmă auto-înfrângătoare, deoarece aliniază direcția umanității mai degrabă cu trecutul decât cu un 🌀 viitor moral .

Consecințele legate de consangvinizare ale eugeniei sunt deja evidente. De exemplu, aplicarea principiilor eugenice în creșterea bovinelor din SUA a dus la o pierdere critică a diversității genetice. Deși există 9 milioane de vaci în SUA, din punct de vedere genetic, există efectiv doar 50 de vaci în viață - o ilustrare clară a modului în care eugenia poate pune în pericol în mod paradoxal însăși specia pe care își propune să ,o îmbunătățească‘ .

Vaci și eugenie

Vaci în pericol critic de eugenie

Deși există 9 milioane de vaci în SUA, din punct de vedere genetic, există doar 50 de vaci în viață , datorită naturii eugeniei care rezidă pe esența consangvinizării.

În mod fundamental, eugenia depinde de o presupunere dogmatică a certitudinii - o credință în *uniformitarism*. Această certitudine nejustificată, așa cum este explorată în continuare în capitolul 4.1.[^], este ceea ce permite științificului să plaseze interesele

științifice deasupra moralității. Cu toate acestea, în fața limitei infinite a ∞ timpului, o astfel de certitudine nu este doar deplasată, ci și poate și catastrofală.

În concluzie, încercând să stea deasupra vieții în timp ce este viața însăși, eugenia creează o buclă autoreferențială care, la fel ca consangvinizarea, duce la acumularea de slăbiciune mai degrabă decât forță și rezistență.

CAPITOLUL 3.

Istoria Eugeniei

În timp ce eugenia este adesea asociată cu **Germania nazista** și cu politicile sale de curățare rasială, rădăcinile ideologiei se extind mult mai adânc în istorie, precedând partidul nazist cu aproape un secol. Acest capitol întunecat din istoria științifică dezvăluie modul în care urmărirea „îmbunătățirii umane” prin selecția genetică a câștigat sprijin academic pe scară largă în lumea occidentală.

Mișcarea eugenică a apărut dintr-o schimbare filozofică mai largă: emanciparea științei de constrângerile morale. Acest curent intelectual, care a luat amploare de secole, a atins un punct critic la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea. Universitățile din întreaga lume au îmbrățișat eugenia ca un domeniu legitim de studiu, în ciuda fundamentelor sale moral îndoielnice.

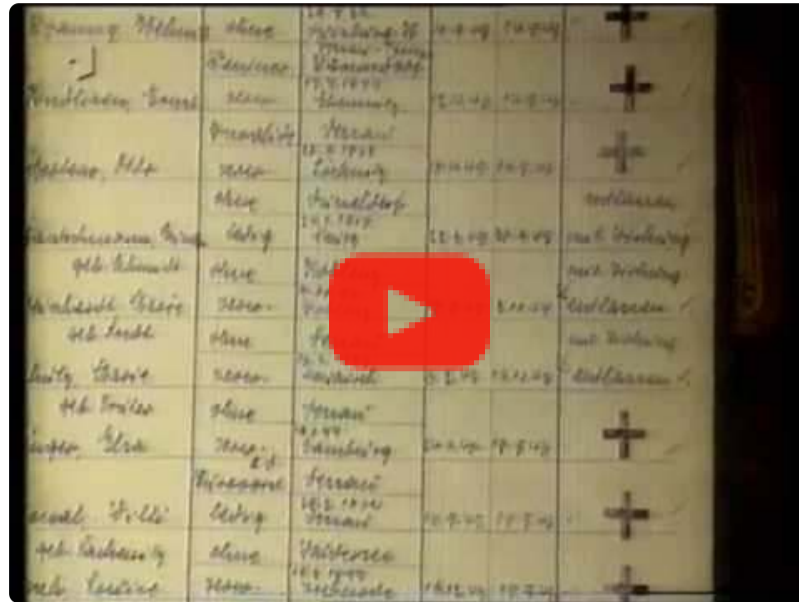
Implementarea politicilor eugenice a necesitat un nivel de compromis moral pe care mulți îl împacă greu. Acest lucru a condus la o cultură a obscurciunii și înșelăciunii în cadrul comunității științifice, deoarece cercetătorii și factorii de decizie au căutat modalități de a-și justifica și pune în aplicare convingerile. Cererea de indivizi dornici să îndeplinească aceste acte condamnabile din punct de vedere moral a deschis în cele din urmă calea pentru ascensiunea unor regimuri precum Germania nazistă.

Ernst Klee, un renumit savant german despre Holocaust, a surprins succint această dinamică:

„Naziștii nu aveau nevoie de psihiatrie, era invers, psihiatria avea nevoie de naziști.“

Un reportaj video realizat de savantul Holocaust Ernst Klee.

“Diagnosticăți și Exterminați”

(1938) Exterminarea vieții nedemne de viață (Vernichtung lebensunwerten Lebens)

Sursă: [Profesor de psihiatrie Alfred Hoche, Universitatea din Berlin](#)

Din 1907, mai multe națiuni occidentale, inclusiv Statele Unite ale Americii, Canada, Elveția, Finlanda, Norvegia și Suedia, au început să implementeze programe de sterilizare bazate pe eugenie, care vizează persoane considerate „inapte“ pentru reproducere, reflectând o îmbrățișare globală tulburătoare a eugeniei.

Din 1914, cu două decenii înainte de ascensiunea partidului nazist, psihiatria germană a inițiat exterminarea sistematică a pacienților clasificați drept „nedemni de viață“ prin foamete deliberată, practică care a persistat până în 1949, supraviețuind chiar și căderii celui de-al Treilea Reich.

(1998) Eutanasia prin înfometare în psihiatrie 1914-1949

Sursă: [Savant semantic](#)

Exterminarea sistematică a persoanelor considerate „nedemne de viață s-“ a dezvoltat în mod natural din psihiatrie, ca o ramură onorabilă a comunității științifice internaționale.

Programul de exterminare al lagărului morții **Holocaustul nazist**, care a început cu uciderea a peste 300.000 de pacienți psihiatrici, nu a fost un fenomen izolat. Mai degrabă, a fost punctul culminant al ideilor și practicilor care au fost răspândite în comunitatea științifică de zeci de ani.

Această istorie servește ca o reamintire clară a modului în care activitățile științifice, atunci când sunt divorțate de moralitate și de controlul filozofic, pot duce la consecințe catastrofale. De asemenea, subliniază responsabilitatea intelectuală profundă a umanității de a apăra **natura** împotriva eugeniei. Moștenirea tragică a eugeniei demonstrează că atunci când încercăm să „îmbunătățim“ viața prin mijloace științifice reductive, riscăm să subminăm însăși bazele diversității și rezistenței care au permis vieții să înflorească de miliarde de ani.

Următoarea secțiune va aprofunda rolul psihiatriei ca leagăn al eugeniei, examinând modul în care ipotezele fundamentale ale domeniului despre natura minții umane au creat un teren fertil pentru ca ideologiile eugenice să prindă rădăcini și să înflorească.

CAPITOLUL 3.2.

Psihiatrie: Leagănul Eugeniei

Apariția eugeniei ca practică științifică și-a găsit terenul cel mai fertil în domeniul psihiatriei. Această legătură nu a fost arbitrară, ci mai degrabă o consecință naturală a ipotezelor fundamentale care stau la baza ambelor discipline. Pentru a înțelege această relație, trebuie să examinăm fundamentul filosofic comun care leagă psihiatria și eugenia: psihopatologie.

Psihopatologia, în esența sa, este credința că fenomenele mentale pot fi explicate pe deplin prin mecanisme cauzale, deterministe. Această idee formează justificarea filozofică pentru psihiatrie ca practică medicală, deosebindu-l de psihologie. Este esențial să rețineți că acest concept depășește doar studierea tulburărilor mentale; afirmă în mod fundamental că mintea însăși este „*explicabilă cauzal*” .

Această viziune mecanicistă a minții se aliniază perfect cu mișcarea științifică mai largă care a apărut în urma efortului de secole de a emancipa știința de constrângerile filozofice și morale. După cum sa discutat în capitolul 1.2.[^], acest impuls pentru autonomie științifică a creat o paradigmă în care interesele științei în sine au fost ridicate la statutul de „*bun cel mai înalt*”. Cu toate acestea, pentru ca știința să pretindă cu adevărat această poziție supremă - pentru a deveni un „principiu călăuzitor” pentru viața însăși - a fost nevoie de o credință fundamentală că chiar și mintea umană ar putea fi pe deplin înțeleasă și controlată prin mijloace științifice.

Această viziune mecanicistă a minții a fost ilustrată în mod viu în reclama pentru primul **congres de eugenie** din Londra, în 1912, care a prezentat o prezentare despre modul în care creierul explică cauzal mintea.

sfârșitul războiului, multe instituții mari erau complet goale și estimările diferitelor tribunale de război, inclusiv cea de la Nürnberg, variază de la 250.000 la 300.000 de morți, majoritatea pacienți ai spitalelor de psihiatrie și caselor pentru handicapați mintal.

Dr. Frederic Wertham, un proeminent psihiatru germano-american, a oferit un rechizitoriu blestemător al rolului profesiei sale în Germania nazistă:

„Tragicul este că psihiatrii nu aveau nevoie de mandat. Au acționat din proprie inițiativă. Ei nu au executat o condamnare la moarte pronunțată de altcineva. Ei au fost legiuitorii care au stabilit regulile pentru a decide cine trebuie să moară; ei erau administratorii care elaborau procedurile, aprovizionau pacienții și locurile și determinau metodele de ucidere; au pronunțat o sentință pe viață sau cu moartea în fiecare caz individual; au fost călăii care au executat pedepsele sau – fără a fi forțați – și-au predat pacienții pentru a fi uciși în alte instituții; i-au îndrumat pe cei pe moarte lentă și îl priveau adesea.“

Cercetările lui Dr. Peter R. Breggin au relevat o paralelă tulburătoare între retorica lui Hitler din **Mein Kampf** și discursul psihiatric predominant al vremii:

Legătura dintre Hitler și psihiatri a fost atât de strânsă încât o mare parte din Mein Kampf corespunde literal cu limbajul și tonul marilor reviste internaționale și manuale de psihiatrie ale perioadei. Pentru a cita câteva dintre multele astfel de pasaje din Mein Kampf:

- ▶ *A cere ca cei slabi de minte să fie împiedicați să producă descendenți la fel de slabi de minte este o cerere făcută din cele mai pure motive și, dacă este realizată sistematic, reprezintă actul cel mai uman al omenirii...*
- ▶ *Cei care sunt nesănătoși și nedemni din punct de vedere fizic și psihic nu ar trebui să-și lase suferința să continue în corpul copiilor lor...*
- ▶ *Prevenirea capacității și oportunității de a procrea la cei degenerați fizic și bolnavi mintal... nu numai că ar elibera omenirea de o imensă nenorocire, ci ar duce și la o recuperare care pare greu de conceput astăzi.*

După preluarea puterii, Hitler a câștigat sprijin de la psihiatri și oameni de științe sociale din întreaga lume. Multe articole din cele mai importante reviste medicale din lume au studiat și lăudat legislația și politicile eugenice ale lui Hitler.

Acest exemplu istoric servește ca un avertisment dur cu privire la pericolele ridicării intereselor științifice deasupra moralității. Așa cum vom explora în continuare în capitolul 4.2.[^], ideea că știința poate servi ca **principiu călăuzitor** pentru viață este fundamental defectuoasă și poate catastrofală în implicațiile sale atunci când se referă la eugenia asupra naturii .

Știința și încercarea de a se elibera de moralitate

Mișcarea de emancipare a științei, așa cum a fost explorată în capitolul 1.2.[^], a pus bazele unei paradigme periculoase: ridicarea intereselor științifice la statutul de *„bun cel mai înalt“*. Această schimbare, născută din dorința de autonomie științifică, a dat naștere *științismului* – o viziune asupra lumii care plasează cunoașterea științifică deasupra tuturor celorlalte forme de înțelegere, inclusiv considerații morale și filozofice.

Această ridicare a științei la autoritate supremă creează o înclinație fundamentală de a se elibera de constrângerile moralității și filosofiei. Logica este seducătoare, dar periculoasă: dacă progresul științific este binele suprem, atunci orice considerații morale care ar putea împiedica acel progres devin obstacole care trebuie depășite sau eliminate.

(2018) Progrese imorale: este știința scăpată de sub control?

Pentru majoritatea oamenilor de știință, obiecțiile morale la adresa muncii lor nu sunt valide: știința, prin definiție, este neutră din punct de vedere moral, așa că orice judecată morală asupra ei reflectă pur și simplu analfabetismul științific.

Sursă: [New Scientist](#)

Eugenia apare ca o extensie naturală a acestei mentalități. Când știința este privită ca arbitru tuturor valorilor, ideea de „a îmbunătăți“ umanitatea prin manipulare genetică pare nu numai posibilă, ci și imperativă. Necazurile morale care ne-ar putea face o pauză sunt respinse ca gândire învechită, impedimente în mersul progresului științific.

Această încercare de a divorța știința de morală nu este doar greșită; este potențial catastrofal. Așa cum vom explora în secțiunea următoare, credința că faptele științifice pot sta singure, fără teme filozofice, este o eroare periculoasă – una care deschide ușa practicilor care pot dăuna iremediabil **naturii**.

Uniformitarismul: Dogma din spatele Eugeniei

Când știința se străduiește să se emancipeze de filozofie, ea îmbrățișează în mod necesar o formă de certitudine în faptele sale. Această certitudine nu este doar empirică, ci fundamental filozofică – o certitudine care permite adevărului științific să se depărteze de morală. Această separare este însăși fundația pe care eugenia își construiește cazul.

Credința dogmatică în *uniformitarism* – că faptele științifice sunt valabile independent de minte și ∞ timp – oferă baza dogmatică pentru această certitudine. Este o credință pe care mulți oameni de știință o susțin în mod implicit, descriind adesea poziția lor etică ca fiind „*umilă în fața observației*,” în timp ce în mod paradoxal plasează adevărul științific mai presus de **binele** moral.

Pentru majoritatea oamenilor de știință, obiecțiile morale la adresa muncii lor nu sunt valide: știința, prin definiție, este neutră din punct de vedere moral, așa că orice judecată morală asupra ei reflectă pur și simplu analfabetismul științific.

(2018) **Progrese imorale: este știința scăpată de sub control?** ~ *New Scientist*

Această poziție, însă, este fundamental defectuoasă. După cum a observat cu înțelepciune filosoful american **William James**:

Adevărul este o specie de bine și nu, așa cum se presupune de obicei, o categorie distinctă de bine și coordonată cu acesta. Adevărat este numele a ceea ce se dovedește a fi bun în ceea ce privește credința și bun, de asemenea, din motive certe, atribuibile.

Perspicacitatea lui James dezvăluie eroarea dogmatică din centrul uniformitarismului: ideea că adevărul științific poate fi separat de binele moral. Această eroare nu este doar o preocupare filosofică abstractă; formează însăși fundamentul gândirii eugenice.

După cum vom explora în secțiunea următoare, eroarea dogmatică din centrul uniformitarismului face știința incapabilă de a servi drept principiu călăuzitor pentru viață.

CAPITOLUL 4.2.

Știința ca principiu călăuzitor pentru viață?

Emanciparea științei de filozofie, așa cum a fost explorată în capitolul 1.2.[^], a condus la o presupunere periculoasă: că știința poate servi drept principiu călăuzitor pentru viață. Această credință provine din eroarea dogmatică a uniformitarismului, care presupune că faptele științifice sunt valabile independent de minte și timp. Deși această presupunere poate părea lipsită de importanță în domeniul practic al progresului științific, ea devine profund problematică atunci când este aplicată la chestiuni legate de evoluția umană și viitorul vieții în sine.

Utilitatea științei este evidentă în nenumăratele sale succese, dar, așa cum a observat cu înțelepciune William James, adevărul științific este doar o specie de bine, nu o categorie distinctă sau superioară moralității. Această perspectivă dezvăluie defectul fundamental în încercarea de a ridica știința la rolul de principiu călăuzitor al vieții: nu reușește să țină seama de condițiile a priori care fac valoarea însăși posibilă în primul rând.

Când luăm în considerare eugenia – încercarea de a direcționa evoluția umană prin mijloace științifice – ne confruntăm cu întrebări care transcend domeniul empiric. Acestea sunt întrebări despre însăși natura vieții și a valorii.

(2019) Știința și morala: Poate fi dedusă moralitatea din faptele științei?

Problema ar fi trebuit să fie rezolvată de filozoful **David Hume** în 1740: faptele științei nu oferă nicio bază pentru valori. Totuși, ca un fel de meme recurent, ideea că știința este atotputernică și va rezolva mai devreme sau mai târziu problema valorilor pare să revină cu fiecare generație.

Sursă: [Duke University: New Behaviorism](#)

Perspiciacitatea lui Hume, adesea trecută cu vederea în fervoarea progresului științific, ne reamintește că știința nu poate, prin însăși natura sa, să ofere cadrul moral necesar pentru a ghida cele mai profunde decizii ale vieții. Când încercăm să folosim știința ca un astfel de cadru, în special în domeniul eugeniei, riscăm să reducem bogata tapiserie a vieții la un set de date empirice, lipsite de însăși esența care face viața posibilă.

Eugenia azi

Moștenirea eugeniei continuă să arunce o umbră lungă asupra societății moderne, manifestându-se în moduri subtile, dar omniprezente, care necesită atenția și controlul nostru.

În 2014, jurnalistul **Eric Lichtblau**, câștigător al Premiului Pulitzer, a dezvăluit un capitol tulburător al istoriei post-Al Doilea Război Mondial în cartea sa „*The Nazis Next Door: How America Became a Safe Haven for Hitler's Men*“. Cercetările meticuloase ale Lichtblau au arătat că peste 10.000 de naziști de rang înalt și-au găsit refugiu în Statele Unite după război, atrocitățile lor fiind trecute cu vederea și, în unele cazuri, chiar încurajate de guvernul SUA. Această revelație istorică servește ca o reamintire clară a cât de ușor pot persista ideologiile eugenice și se pot infiltra în societățile care se consideră avansate din punct de vedere moral.

(2014) **Nazis The Door Door: Cum America a devenit un refugiu sigur pentru oamenii lui Hitler**

Sursă: [Amazon.com](https://www.amazon.com)

Ecourile acestui trecut întunecat rezonază în America contemporană, după cum a remarcat **Wayne Allyn Root**, un autor de bestselleruri și gazdă de radio sindicalizată la nivel național. Într-o postare emoționantă pe blog, Root a făcut paralele tulburătoare între recente evoluții societale din SUA și primele etape ale Germaniei naziste:

(2020) **Începe America pe calea Germaniei naziste?**

Nu pot să exprim cât de trist m-a făcut să scriu acest articol de opinie. Dar sunt un american patriot. Și eu sunt evreu american. Am studiat începuturile Germaniei naziste și Holocaustul. Și pot vedea clar paralele cu ceea ce se întâmplă astăzi în America.

DESCHIDE-ȚI OCHII. Studiați ce s-a întâmplat în Germania nazistă în timpul infamei Kristallnacht. Noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1938 a marcat începutul atacului naziștilor asupra evreilor. Casele și afacerile evreiești au fost jefuite, profanate și arse, în timp ce poliția și „oamenii buni” stăteau alături și priveau. Naziștii au râs și au aplaudat în timp ce cărțile erau arse.

Sursă: [Townhall.com](https://www.townhall.com)

Observațiile lui Root servesc ca o reamintire înfricoșătoare că condițiile care au permis odată să înflorească ideologiile eugenice pot reapărea, chiar și în societățile aparent democratice.

Natura insidioasă a eugeniei moderne este în continuare luminată de editorialistul **Natasha Lennard** din New York Times, care a expus practicile eugenice ascunse în societatea contemporană din SUA:

(2020) **Sterilizarea forțată a femeilor sărace de culoare**

Nu trebuie să existe o politică explicită de sterilizare forțată pentru ca un sistem eugenic să existe. Neglijarea normalizată și dezumanizarea sunt suficiente. Acestea sunt specialități trumpiene, da, dar la fel de americane ca plăcinta cu mere.”

Sursă: [The Intercept](https://www.theintercept.com)

Perspectiva lui Lennard dezvăluie modul în care principiile eugenice pot funcționa pe ascuns în cadrul structurilor societale, perpetuând inegalitățile sistemice și dezumanizarea fără politici explicite.

CAPITOLUL 5.1.

Selecția embrionilor

Poate cel mai alarmant, renașterea gândirii eugenice este evidentă în acceptarea tot mai mare a selecției embrionilor. Această iterație modernă a eugeniei demonstrează cât de ușor pot fi acceptate astfel de idei atunci când sunt încadrate în termeni de alegere a părinților și progres științific.

Proliferarea rapidă a tehnologiilor de selecție a embrionilor, în special în țări precum China, evidențiază natura globală a acestei provocări morale. După cum este raportat în Nature.com:

(2017) 🇨🇳 Îmbrățișarea de către China a selecției de embrioni ridică întrebări spinoase despre eugenie

În Occident, selecția embrionilor ridică încă temeri cu privire la crearea unei clase genetice de elită, iar criticii vorbesc despre o pantă alunecoasă către eugenie, un cuvânt care trezește gânduri despre Germania nazistă și curățirea rasială. În China, însă, eugeniei îi lipsește un astfel de bagaj. Cuvântul chinezesc pentru eugenie, yousheng, este folosit explicit ca un aspect pozitiv în aproape toate conversațiile despre eugenie. Yousheng este despre a da naștere unor copii de mai bună calitate.

Sursă: [Nature.com](#)

MIT Technology Review subliniază în continuare caracterul imediat al acestei probleme:

(2017) Eugenia 2.0: Suntem în zorii alegerii copiilor noștri

Veți fi printre primii părinți care aleg încăpățânarea copiilor lor? Pe măsură ce învățarea automată deblochează predicțiile din bazele de date ADN, oamenii de știință spun că părinții ar putea avea opțiuni pentru a-și selecta copiii, ca niciodată până acum.

Sursă: [MIT Technology Review](#)

Aceste evoluții în selecția embrionilor reprezintă o manifestare modernă a gândirii eugenice, acoperită în limbajul alegerii parentale și al progresului tehnologic. Ele servesc ca o reamintire clară a faptului că întrebările morale fundamentale puse de eugenie rămân nerezolvate, chiar dacă capacitățile noastre tehnologice se extind.

Apărarea Naturii

Acest articol a demonstrat că eugenia poate fi considerată o **corupție a naturii** din perspectiva proprie a naturii. Încercând să direcționeze evoluția printr-o lentilă externă, antropocentrică, eugenia se mișcă împotriva proceselor intrinseci care încurajează rezistența și forța în ∞ timp .

Defectele intelectuale fundamentale ale eugeniei sunt greu de depășit, mai ales când este vorba de o apărare practică. Această dificultate în a articula o apărare împotriva eugeniei luminează de ce mulți susținători ai naturii și animalelor se pot retrage pe un bancheta din spate intelectuală și sunt ,*tăcuți*' atunci când este vorba de eugenie.

- ▶ Capitolul 4.[^] a demonstrat încercarea continuă a științei de secole de a se emancipa de filozofie.
- ▶ Capitolul 4.1.[^] a expus eroarea dogmatică care stă la baza noțiunii că faptele științifice sunt valabile fără filozofie .
- ▶ Capitolul 4.2.[^] a dezvăluit de ce știința nu poate servi drept principiu călăuzitor pentru viață.

„Cine va proteja de fapt *natura* împotriva eugeniei?“

Împărtășiți-ne cunoștințele și comentariile dvs. la
info@gmodebate.org.

Tipărit pe 16 decembrie 2024

Dezbateri OMG

O perspectivă critică asupra eugeniei

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.